

Harra Svein av Miklagarði

Harra Svein situr í sínari høll,
talar við sínar dreingir:
“Hvar vita tit mín javnlíka,
tað havi eg hugsað leingi.”

*Orlón biðum vær,
ærligir menn;
dans skulum vær fremja,
tað er ikki dagur enn.
Orlón biðum vær.*

2. Harra Svein situr í sínari høll,
talar við sínar menn:
“Hvar vita tit mín javnlíka,
tað havi eg hugsað enn.”

3. Sveinur svara sínum harra:
“Hví spyr tú svá?
Best man tú vita við sjálvum tær,
hvar tær stendur hugur á.”

4. “Best man tú vita við sjálvum tær,
hvar tær stendur hugur á.
Hoyrt havi eg gitið Ervarjall,
ið væna dóttir ár.

5. Hon kann alt við hondum gera,
sømir seg væl ein kvinna,
hon kann bæði lesa og skriva,
reyðargull kann hon spinna.

6. Hon kann alt við hondum gera,
eyguni vísa á.
Hon kann bæði lesa og skriva
bøkur og rúnarmál.”

7. “Er hon so von og tekkilig,
sum tit siga frá,
hagar streingi eg heiti mítt,
tað stendst hvat av, ið má.

8. Er hon so von og tekkilig,
sum tit siga til,
hagar streingi eg heiti mítt,
tað stendst hvat av, ið vil.”

9. Harra Svein setist at skriva brøv,
hann skrivar tey út so víða:
“Í morgin skal tú, mín sendisvein,
til Ervarjall at ríða.”

10. Harra Svein setist at skriva brøv,
hann skrivar tey út til enda:
“Í morgin skal tú, mín sendisvein,
til Ervarjall tær venda.”

11. Tað var hansara sendisvein,
heim í garðin fór,
úti sjálvur Ervarjall
fyri honum stóð.

12. “Ver vælkominn, sendisvein,
higar nú til mín,
drekki nú hvat tær betur líkar,
mjøðin ella vín.”

13. “Lítið er mær um mjøðin tín,
alvæl minni um vín,
Harra Svein av Miklagarð
sendi meg til tín.”

14. Hann spretti brøv frá belti á sær,
kastar honum á borð:
“Harra Svein av Miklagarð
hann sendir tær nøkur orð.

15. Tey vóru øll við streingjum stilt,
leyv og liljum leika.
Jallurin las tey brøv so brátt
við reyðar kinnar og bleikar.

16. Tey vóru øll við streingjum stilt,
leyv og liljum lystir.
Jallurin las tey brøv so brátt,
so eingin ið tað visti.

17. Til tað svaraði Ervarjall
fyrsta orðið tá:
“Harra Svein av Miklagarð,
hann sømir mær ei til mág.

18. Harra Svein av Miklagarð,
hann sømir mær ei til mág,
hann skal hanga við hægsta træ,
sum renna kann rótum frá.

19. Tú skal bera honum boðini tey,
hann skal ikki undan listra,
hann skal verða við váknum vegin
og hanga við høggar kvistar.”

20. Harra Svein sat í gullstóli
hálvan annan dag,
inntil hansara sendisvein
kom aftur á Miklagarð.

21. Til tað svaraði Harra Svein,
smílist undir lín:
“Hvussu tók hann Ervarjall
við boð og brøvum mín?”

22. “Hann bað meg bera tær boðini tey
og siga tær so í frá:
Harra Svein av Miklagarð,
hann sømir mær ei til mág.

23. “Harra Svein av Miklagarð,
hann sømir mær ei til mág,
hann skal hanga við hægsta træ,
sum renna kann rótum frá.

24. Hann bað meg bera tær boðini tey,
Tú skuldi ei undan lystra
tú skuldi verða við váknum vegin
og hanga við høggar kvistar.”

25. Harra Svein vaknar í sínari song
morgun ein so snimma:
“Nú lystir meg um Breiðafjall
Ervarjall at finna.”

26. Út varð loystur gangarin,
Harra Svein skuldi á ríða,
hann var prýddur við skarlak
niður á meðal síðu.

27. Hann var prýddur við skarlak
niður á meðal síðu,
gyltur var tann saðilin,
ið Harra Svein skuldi á ríða.

28. Út varð loystur gangarin
undir hallarvegg,
hann var prýddur við skarlak
niður á hóvarskegg.

29. Harra Svein leyp í saðilin upp
yvir leysan loga,
studdi seg hvørki við skjöld ella svørð,
ei heldur við saðilboga.

30. Harra Svein reið eftir vegnum fram
við so lítið veldi,
sær hann tríggjar flagdarkonur
sita upp yvir eldi.

31. Sær hann tríggjar flagdarkonur
eldi sita hjá,
stórir pottur uppyvir hekk,
og eldur á brondum lá.

32. Harra Svein hugsar við sjálvum sær:
“Úti skal eg ikki standa,
antin her búgva fólk ella trøll,
eg fari her inn at ganga.”

33. Harra Svein gekk í heyggin inn,
hann bar so høgan prís;
skutu tær fram ein gullstól,
tær bóru torn og rís.

34. Harra Svein situr í gullstóli
við so lítið veldi;
summar bóru torn og rís,
og summar kyndu at eldi.

35. Fram gekk ein av kellingum
við so góðum treysti.
Hon treiv so fast í hans ringabrynju,
tað bognaði stál for brósti.

36. Harra Svein leyp úr gullstóli,
hann gjørði tað alvæl hátt,
høgdi høgdið av einari.
Tað fleyg í stóra pott.

37. Harra Svein leyp úr gullstóli
við sínum glavarspjóti,
høgdi høgdið av kellingum tveim,
tann triðja spjalkaði fóti.

38. Hann tók bæði gull og silvur,
alt ið inni var,
bindur so upp á gangara sín
gullkistur tvær.

39. Bindur upp á gangara sín
gullkistur tvær.
Hetta førir Harra Svein
til Ervarjall við sær.

40. Tað var reystur Harra Svein,
heim í garðin fór;
úti sjálvur Ervarjall
fyri honum stóð.

41. “Ver vælkomin Harra Svein
higar her til mín,
drekki nú, hvat tær betur líkar,
mjøðin ella vín.”

42. “Lítið er mær um mjøðin tín,
alvæl minni um vín;
onnur havi eg ørindini
higar í dag til tín.

43. Tú svaraði mínum sendiboð
fyrsta orðið tá:
Harra Svein av Miklagarði
sømdi tær ei til mág.

44. Tú bað hann bera mær boðini tey,
eg skuldi ei undan vá,
eg skuldi hanga við hægsta træ,
sum renna kann rótum frá.

45. Tú bað hann bera mær boðini tey,
eg skuldi ei undan lystra,
eg skuldi verða við váknum vegin
og hanga við høgur kvistar.

46. Men vil tú ikki tína dóttur
geva mær í aga,
tað skal verða deyði tín
og fleiri dreingjum at skaða.

47. Men vil tú ikki tína dóttur
geva mær og gifta,
eg bjóði tær eitt annað boð,
at lív skal londum skifta!”

48. Til tað svaraði Ervarjall:
“Slíkt er ikki at spara,
leiðið mær moy í høllina inn
og sjálv fyri seg at svara.”

49. Frúgvín varð bæði studd og leidd
inn í sín faðirs veldi.
Ljómin skein av axlagrein,
tað skyggir á tinnareldi.

50. Svaraði frúgvín Katrin,
fyrst hon kom í dyr:
“Betri var tað mín sæli faðir,
at tú hevði givið meg fyrr.”

51. Drukkið varð teirra brúdleyp,
einki mátti tvørra,
boðið varð á báðum borgum
tólv hundrað av hvørji.

52. Drukkið varð teirra brúdleyp
skjótt og ikki leingi,
har reið so mangur hovmaður til
sum fjøður í fuglaveingi.

53. Festi hann frúnna Katrin,
so er greitt fyri mær.
Hana førði Harra Svein
á Miklagarð við sær.

Her er Harra Svein í uppskrift, sum Jens Ludvík í Stórhúsi í Dali skrivaði upp eftir Hans Petur á Brænum í Dali. Hans Petur kvað bara Harra Svein og Ud frá Drammen. jd.